

Marek Richter, Nie ma ju

słowa: Agnieszka Osiecka

muzyka: Jerzy Satanowski

Na scenie kurz na scenie wiatr

W pajęczce sieci słowik wpadł

Choć sztuczny jest nieżywy jest

To się dla niego skończył świat

Przy kasie szczur a w łóżach ziąb

Oto sprzedają teatr nasz

Ostatni raz w błękitnym szkłe

Monolog króla dla mnie grasz

Nie ma, nie ma już

Mistrzów sceny tych aktorów z dawnych lat

Nie ma, nie ma już

Tych peleryn, które kryły pejzaż łąt

Nie ma, nie ma już

Tych cesarów tych Antygon z dawnych scen

Nie ma, nie ma już

Salomei, która śniła srebrny sen

Nie ma

Nie ma, nie ma już

Wielkich mimów białych Rzymów kwietnych dróg

Nie ma już

Monologów godnych Bogów sztucznych mów

Nie ma już

Gronostajów co tak pięknie nosił król

Nie ma

Tych demonów tych aktorów i tych ról

Kurtyny szum jak morza śpiew

Modlitwą naszą zawsze był

A dzisiaj nie pamięta nikt

Teatru, który nam się śnił

Nie jeden z nich z aktorów tych

W połowie kwestii nagle zmarł

Widownia wciąż wołała bis

Choć on już kończył czarny targ

Nie ma, nie ma już

Mistrzów sceny tych aktorów z dawnych lat

Nie ma, nie ma już

Tych peleryn, które kryły pejzaż łąt

Nie ma, nie ma już

Tych cesarów tych Antygon z dawnych scen

Nie ma, nie ma już

Salomei, która śniła srebrny sen

Nie ma

Nie ma, nie ma już

Wielkich mimów białych Rzymów kwietnych dróg

Nie ma już

Monologów godnych Bogów sztucznych mów

Nie ma już

Tych antraktów piątych aktów i tych dam

Nie ma

Chociaż dramat proszę państwa jest ten sam

Nie ma już